

Українське мистецтво

*Т.Г.Шевченко -
художник*

Презентацію підготувала
Караптан Софія

2016 рік

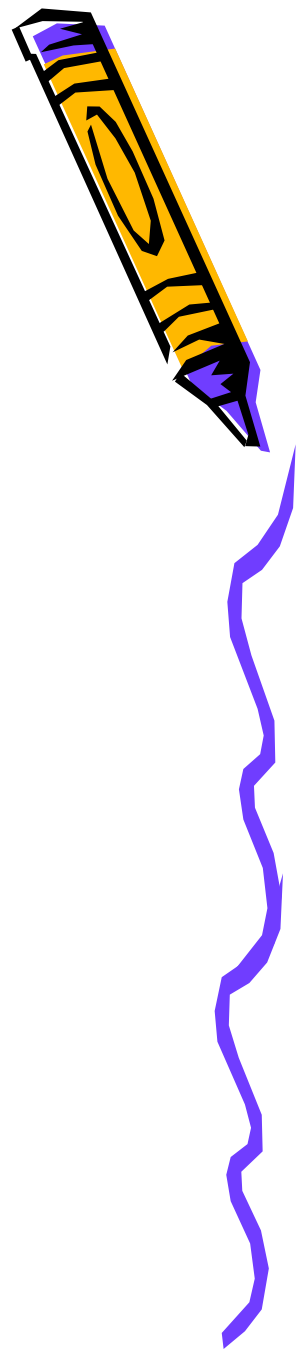
Тарас Григорович Шевченко

поет

Автопортрет

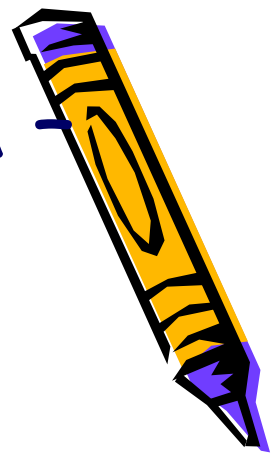
художник

Художня спадщина Т.Г. Шевченка

твори живопису і графіки, які виконав Шевченко в
різній техніці протягом усього життя.

Збереглося 835 творів

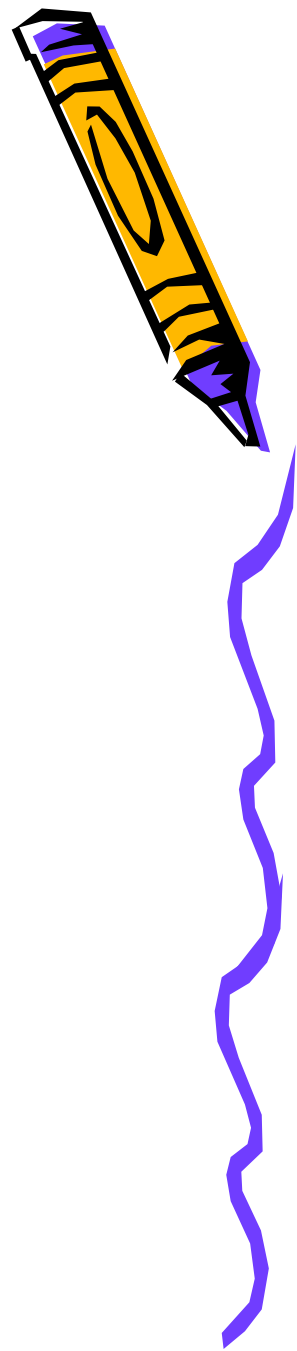
Форт Кара-Бугак

Живописні та графічні твори
за часом виконання їх
датуються 1830-1861р.р. і
територіально пов'язані з
Росією,
Україною та Казахстаном.

Виконані вони в техніці

олійного письма на полотні, аквареллю, сепією, тушшю, свинцевим олівцем, в техніці офорту на окремих аркушах білого, кольорового і тонованого паперу різних розмірів, а також у п'яти альбомах.

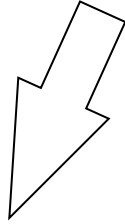
Мистецька освіта

Петербурзька Академія
мистецтва

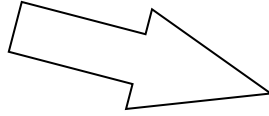
Учитель - художник
К. Брюллов

Досягнення

Живопис

Графіка

Саме за графічні, а не за живописні твори Шевченку було присуджено високе і почесне звання академіка Санкт-Петербурзької Академії мистецтв.

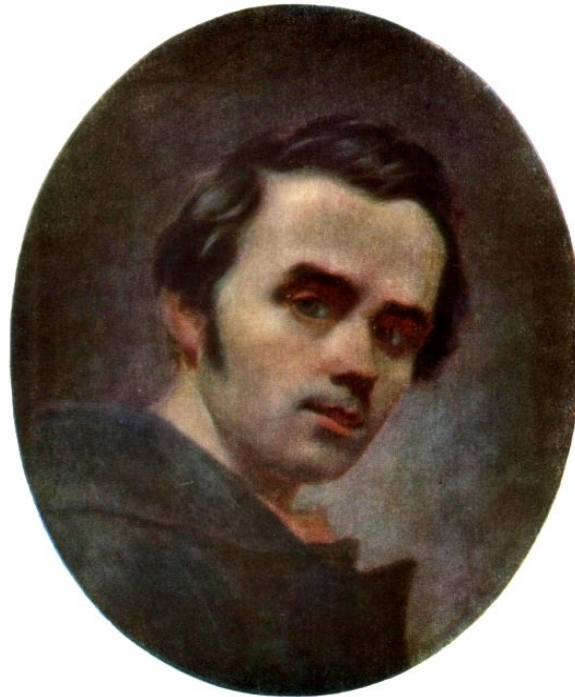
- 1839 рік за академічний малюнок чоловічої натури— срібна медаль II ступеня
- у 1840 році — срібна медаль за більш складну композицію побутового характеру «Хлопчик-жебрак, який дає хліб собаці».
- у 1841 році рада Академії присуджує третю срібну медаль за акварель

I період творчості

Від Академії до заслання (1830-1847рр)

У 1840 р. вийшла друком перша книжка Шевченка «Кобзар», і в цьому році він створив мальований олійними фарбами «Автопортрет».

У 1842 р. Шевченко створив картину «Катерина».

Це видатний живописний твір, соціальним змістом співзвучний з однойменною поемою. У літературі та образотворчому мистецтві Шевченко був першим, хто з великою силою правди розкрив трагедію поневоленої жінки.

II період творчості

Творчість періоду заслання.

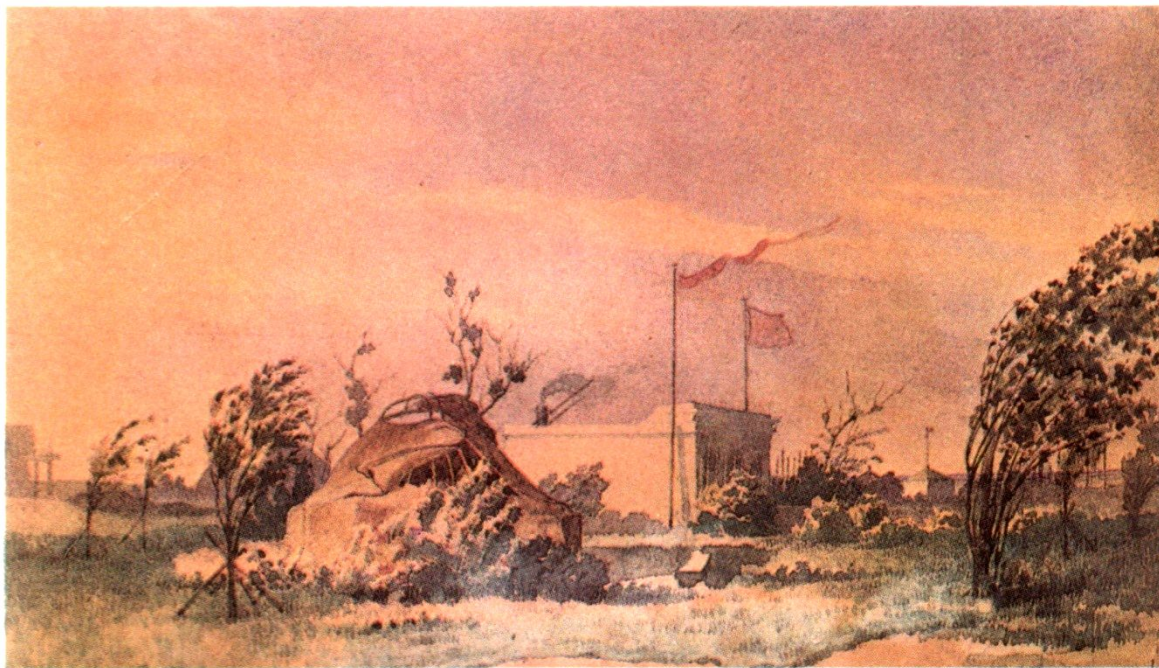

У 1847 р. після розгрому Кирило-Мефодіївського товариства Шевченко за писання революційних творів був арештований і висланий «під найсуворіший нагляд із заборонаю писати й малювати», як написав на справі Шевченка сам цар.

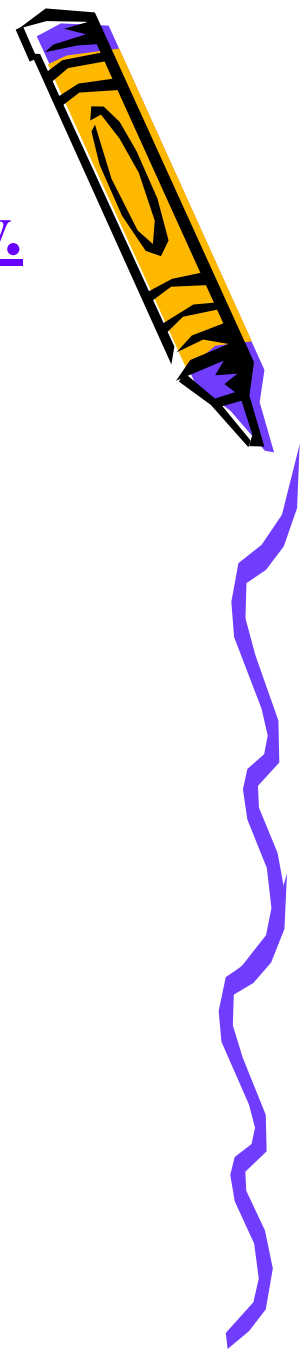
|

У творах періоду заслання переважають пейзажі, сцени з життя казахського народу.

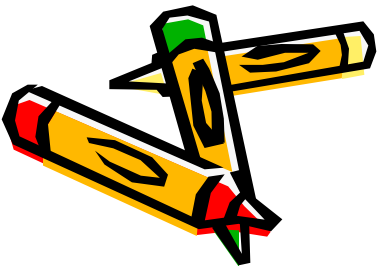
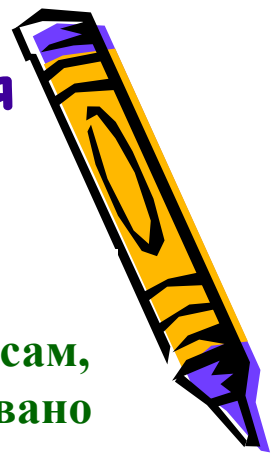
Сад около Новопетровского укрепления

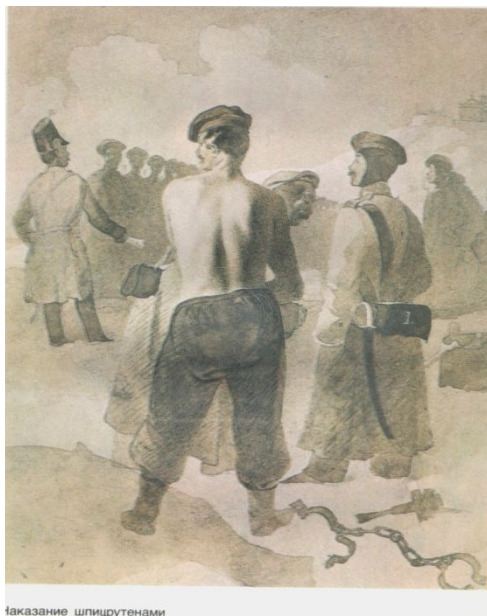
Сцени з життя казахського народу зображуються Шевченком з глибоким співчуттям

У «Байгушах» художник, щоб підкреслити, що це він спостерігав сам, зображує і себе на аркуші. Схвильовано передає художник жебрацький одяг діток, благальний вираз на їхніх обличчях, красномовні жести. Погляд очей у Шевченка докірливо-тривожний. У цьому творі художник показує, в яких умовах живуть діти в Російській імперії, народи якої, на думку офіційного Петербурга, нібито «благоденствують».

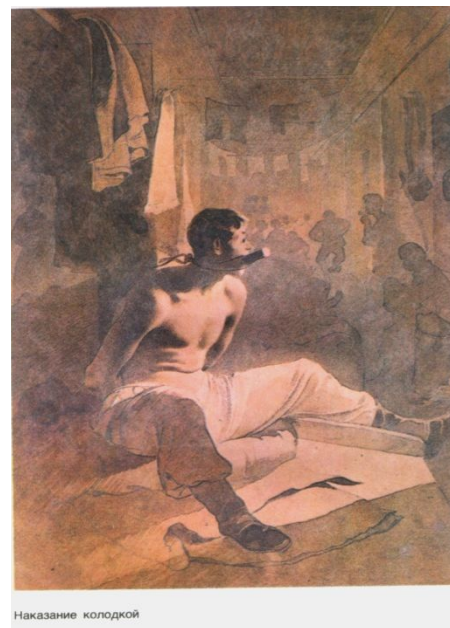

На засланні художник почав розробляти серію малюнків під назвою
«Притча про блудного сина» (1856-1857 рр.)

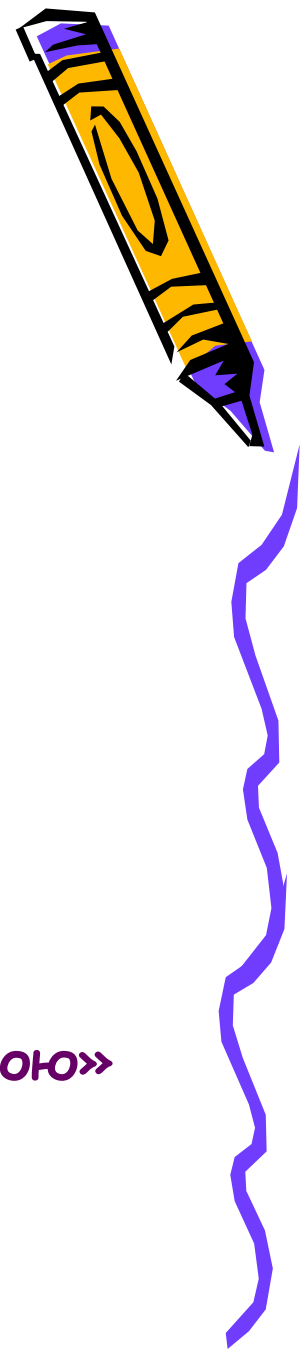
Наказание шплицрутенами

«Кара шпіцрутенами»

Наказание колодкой

«Покарання колодкою»

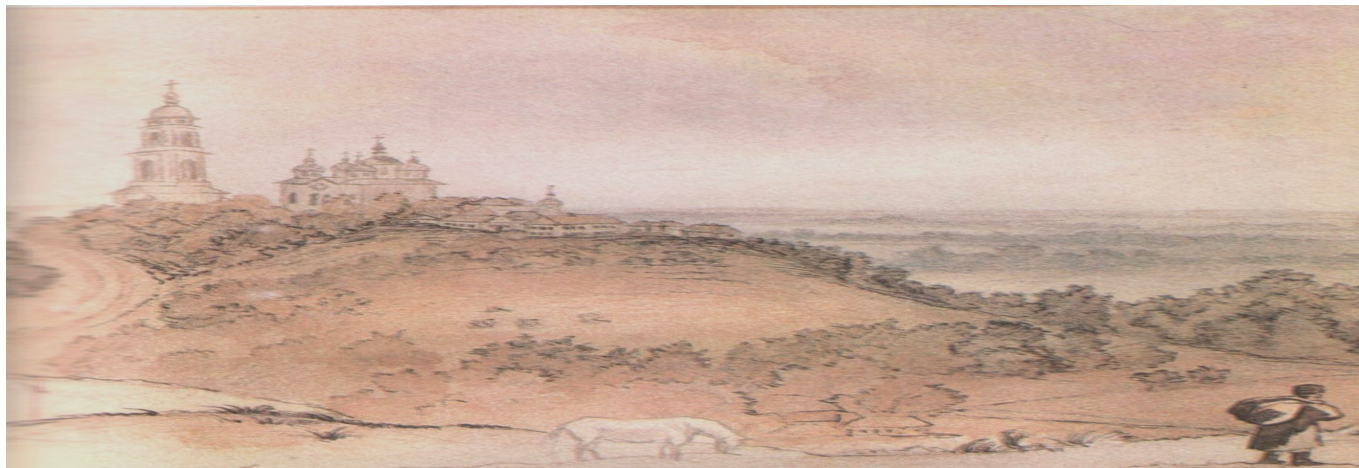

III період творчості

Після заслання

У 1857 р. Шевченко був звільнений із заслання.

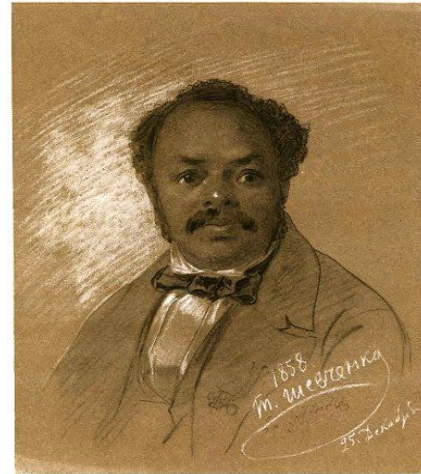
«Всі роки приниження і знуцання минули, ніби не торкаючись до мене, - записував він у щоденнику .- Здається я такий самий, як і десять років тому. Жодна риса в моєму внутрішньому образі не змінилася ».

В останні роки життя (1858-1861) Шевченко створив кілька графічних портретів

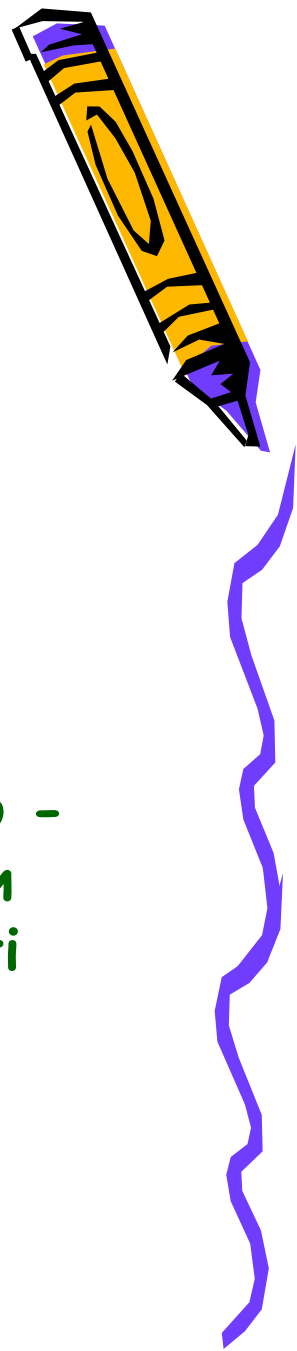

Т. Шевченко. Портрет М. Щепкіна. 1858 р.

33. ПОРТРЕТ АЙРИ ОЛДРІДЖА
Зроблений на Школі влітку 23.XII 1858.

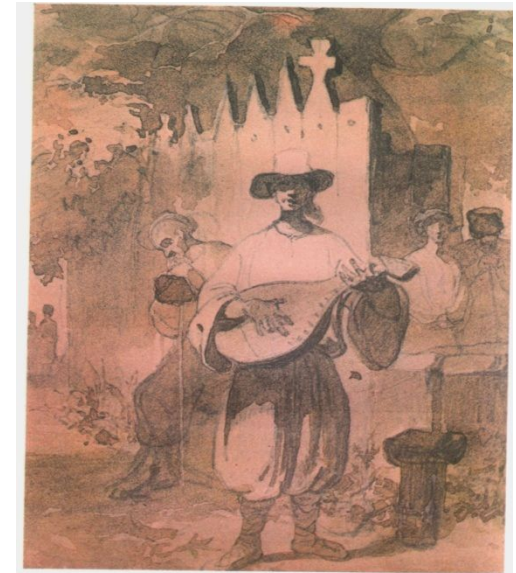
Портрети двох славних акторів: російського - Михайла Щепкіна і негритянського - Айри Олдріджа - приклади високої майстерності Шевченка-портретиста.

Нищий на кладбище

Твори Шевченка мали вплив на весь розвиток українського мистецтва, вони служать життєдайним джерелом для багатьох поколінь українських художників. Художня спадщина Шевченка визначає його видатне місце в історії не тільки українського, а й світового мистецтва.

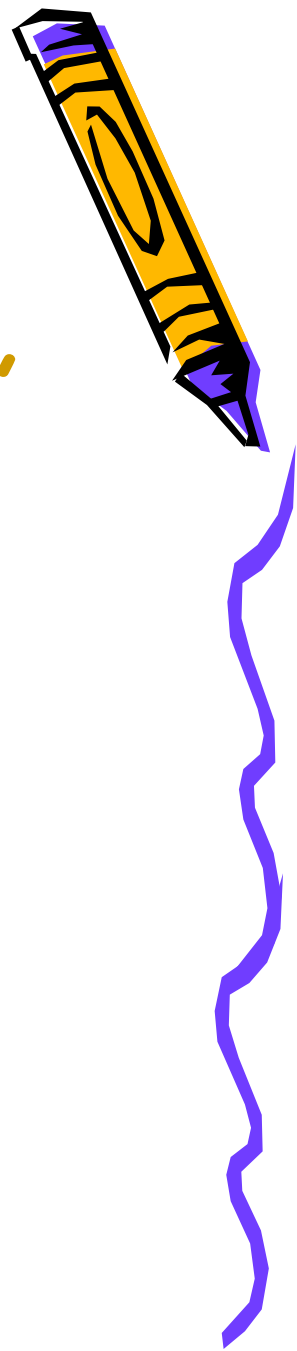

Слепой («Невольник»)

Мені завжди боляче, коли
помирають талановиті люди,
тому що світ має потребу в
них більше, ніж небо.

Г. Ліхтенберг

Дякую за увагу

